

חַת־ת לַשַּׁבָּת קוֹדֶשׁ פְּרָשָׁת וַיִּקְרָא ז' נִיסָן ה'תשפ"ה

מְקֻדָּשׁ לְמַעַן בְּטָחוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁבִיעִי עִם רִשִּׁי

מה על האדם לעשות אם עבר עברה, אבל אין לו אפילו מספיק כסף כדי לקנות שני תורים או בני יונה?

על עברות מסויימות הוא יכול להקריב קרבן מנחת סלת במקום זה. אולם במקרה הזה לא ישימו שמן או לבונה על הסלת, כיון שזהו קרבן מנחה על עברה. הכהן שורף חלק מהסלת על המזבח, והיתר מיעד לכהן שיאכל בבית המקדש.

לומדים על עוד סוגי קרבן אשם המוקרב על עברות אחרות.

תהלים / יום ז' לחדש פרקים ל"ט-מ"ד

בפרק מ' בתהלים ישנו פסוק "אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו". בהמשך הפסוקים נאמר שאדם כזה לא פונה לאף אחד אחר לעזרה.

המדרש מספר שפסוק זה מדבר על יוסף הצדיק, שתמיד בטח בה'. אבל פעם אחת הבטחון שלו לא היה מושלם- הוא בקש משר המשקים לזכור אותו במקום לבטח רק בה'.

הרבי מסביר שאם כי יהודי צריך "לעשות כלי בטבע" – לעשות איזו שהיא השתדלות גשמית כדי שיהיה לברכה על מה לחול, ה' צפה מיוסף ליותר מזה. ליוסף היתה נשמה מאוד מיחד ומכיון שכוף הקשר שלו לה' הוא כל כך חזק שלא היה עליו לדאג לעשות כלי לברכה בטבע.

אם כי לא מצפה מאתנו שיהיה לנו בטחון חזק כמו של יוסף הצדיק, אנו יכולים ללמוד מכך עד כמה חשוב שיהיה לנו את הבטחון המצפה מאתנו.

תנ"א / לקוטי אמרים פרק ל"ט (ז' ניסן שנה פשוטה)

אפשר לחוש לעתים קצת בנמיכות הרוח

הפנים עלולות להיות נפולות
בגלל שזה לא נשמע טוב בכלל
שהכונה שלנו דומה לחיה.
אבל אל דאגה, הידעתם
למי יש גם כן כזו כונה?
למלאכים.

הם חשים כן כשהם משרתים את ה' מידי יום.
(לכן בלשון התורה מלאכים נקראים חיות וגם בפרוט של מעשה מרכבה).
יש להם כזו חיות כשהם מקימים
ומרגשים את ה' בכל רגע ממש
אז אנו גם בדיוק כמוהם לחוש זאת
כשאנו עובדים את ה'

~

צדיקים הם אפלו בדרגה גבוהה יותר מאשר מלאכים. היות שהכונה שלהם משוה אותם לדרגת מדבר.
בעת נבחין עד כמה צדיקים הם גדולים. הידיעה הזו עוזרת לחזק את אמונת חכמים, לבטח בהם,
היות שהם מגיעים מדרגה הרבה יותר גבוהה מאתנו- אז איך נוכל להבין אותם?

היום יום / ז' ניסן

בנסח חב"ד "ויהי בנסע הארץ" שנאמר בתפלה כאשר מביאים את ספר התורה מארון הקדש אל
הבימה, אומרים את המלים "וכרצון כל עמך בית ישראל".

~

הרבי כותב היום על שמות המשפחה של הרביים.
שם המשפחה של האדמו"ר הזקן היה ברוכביץ' (לאבא שלו קראו ברוך).
האדמו"ר האמצעי בחר שם אחר – שניאורי (על שם אביו- האדמו"ר הזקן).
הצמח צדק שנה את שם משפחתו אולם לא בחר את שמו של אביו אלא בחר שם שהיה מקשר
לאדמו"ר הזקן – שניאורסון. וזה נהיה שם המשפחה של הרביים עד לימינו.
בהתנעדות של הרבי בי' שבט תשי"א, הרבי אמר שאנו הדור השביעי- מספר שבע מהדור הראשון-
הדור של האדמו"ר הזקן (אפלו שהיו דורות רבים שקדמו לכן) כיון שאנו צריכים לחיות עם מסירות
הנפש שלמדנו מהאדמו"ר הזקן, לעשות את מה שה' אומר לעשות, אפלו אם לא ממש מתחשק לנו.

ספר המצוות / נסח התפלות

המצוה היומית והרמב"ם היום זהים. לומדים את נסח הרמב"ם לתפלת העמידה. מענין לראות מה
דומה ומה שונה בתפלות של הרמבם לעצמת התפלות שלנו.

רמב"ם / נסח ברכות התפלה

הנה הבדל מענין בין הנסח שלנו לבין הנסח של הרמב"ם.

בתפלת שמונה עשרה שאנו מתפללים אומרים "וְחַנּוּנוּ מֵאַתָּךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת" אבל בנסח של הרמב"ם כתוב "וְחַנּוּנוּ מֵאַתָּךְ דָּעָה חֲכָמָה בִּינָה וְהַשְׁכָּל".

דרכי החסידות / י"א ניסן

הרבי הוא נשמה כללית. משמעות הבטוי היא שהנשמה של הרבי בוללת בתוכה את כל הנשמות של כל היהודים. לכן יום ההלדת של הרבי הוא במדה מסיימת יום הולדת של כל יהודי.

מה מיחד כל כך ביום הולדת? האם העבדה שהאדם נעשה גדול יותר? אם זו הייתה הנקודה העקרית, היינו צריכים לכנות את זה בשם שמעיד על כך שהאדם התבגר - אולי יומבוגר או יום - סוף-שנה או משהו דומה. במקום זה אנו קוראים לו יום הולדת, זאת אומרת שזה קשור לעבדה המיוחדת שנולדנו!

בספר איוב כתוב "אדם לעמל יולד". איזה סוג של עמל?

הגמרא אומרת שישנם שלושה סוגי עמל - עבודה קשה, עמל מלאכה, עמל שיחה ועמל התורה.

עמל מלאכה הפונה להרויח כסף או לתחזק את הבית וכדומה שעשויים להיות מאוד קשים.

עמל שיחה הפונה לתפלה, מצוה אותה אנו מקיימים מידי יום כפי שראוי. זה לא קל.

עמל התורה הוא הכח שאנו משתמשים בו כדי ללמד ולהבין את חכמת ה'.

למרות שהגמרא אומרת שהדבר העקרי הוא עמל התורה, אנו באמת צריכים את כלם. אנו צריכים לעבד את ה' על ידי עמל מלאכה כולל כל המצוות שעושים באמצעות כסף שהרווחנו או הבית שאותו תחזקנו. על ידי עמל השיחה - התפלה, ועל ידי למוד תורה.

זו הסבה שזה נקרא יום הולדת! ביום ההלדת אנו חושבים על הסבה שבגללה נולדנו. מחליטים שבשנה זו נצליח עוד יותר בכל סוגי העמל שה' הביא את הנשמה שלנו לעולם בעבורם.

(י"א ניסן תשמ"ג)